

Antoine de Saint-Exupéry: A kis herceg – Fontos dolgok

1. OLVASSÁTK EL ANTOINE DE SAINT-EXUPÉRY: A KIS HERCEG CÍMŰ MŰVÉT!

2. A SZÖVEG ELOLVASÁSA UTÁN

- Gyűjtsétek össze, állítsátok sorrendbe a Kis herceg kalandjait!
- Csoportosítsátok a jeleneteket helyszínek szerint is!
- Milyen építőelemekre, motorokra, érzékelőkre lehet szükség a robotba öntéshez?

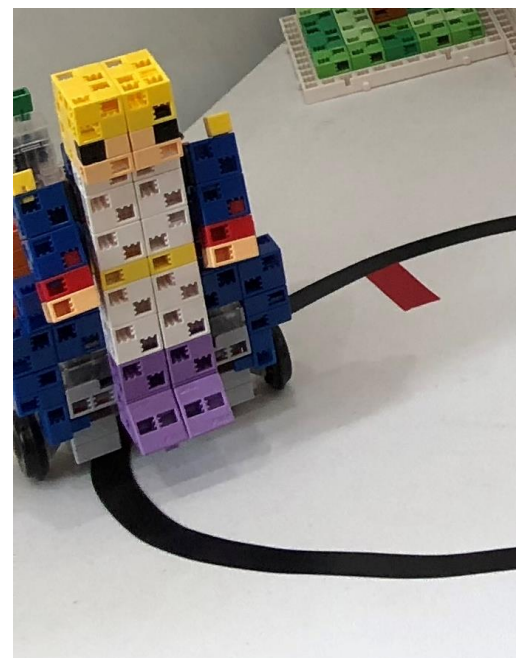
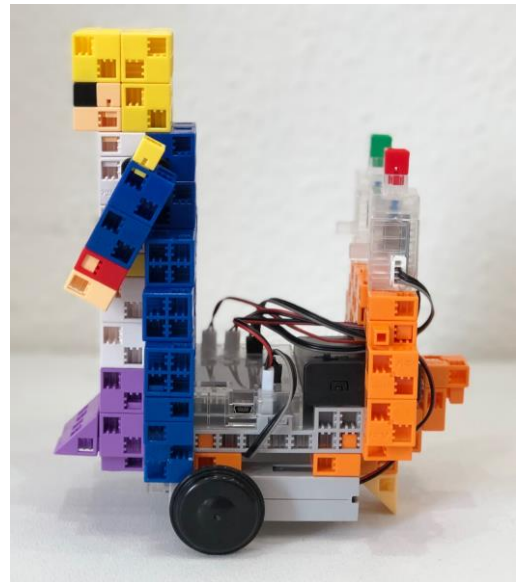
3. AZ EGYES ROBOTOK ELKÉSZÍTÉSE UTÁN KELTSÉTEK ÉLETRE AZ KIS HERCEG KALANDJAIT!

- Az egyes jelenetek a műnek megfelelő sorrendben keljenek életre!
- Kis herceg robotok nyomkövetéssel haladjon az útján, és az egyes jeleneteknél álljon meg!
- A robotok segítségével játsszátok el a jeleneteket!

KIS HERCEG VÁNDORÚTON

- Építsétek meg az útján haladó kis herceget!
- Programozzátok meg a robototokat úgy, hogy a zöld nyomógomb lenyomására induljon el nyomkövető módban, a piros nyomógomb lenyomására álljon meg!

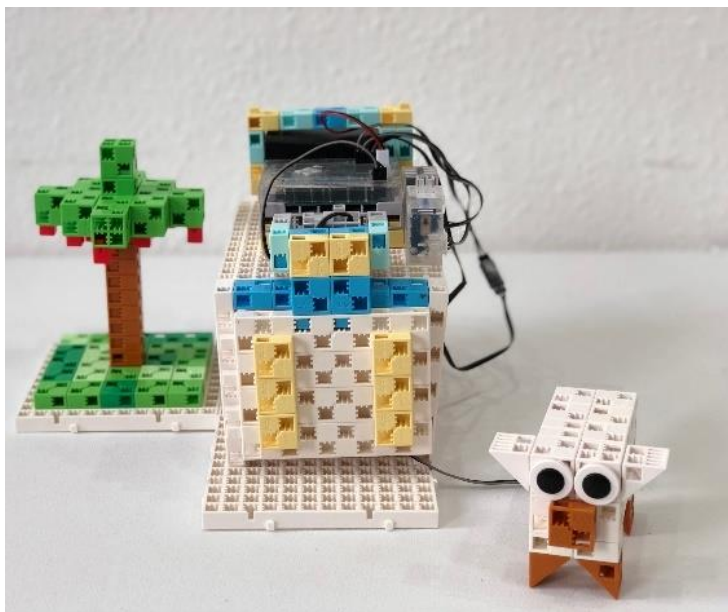
EGY LEHETSÉGES PROGRAMJA

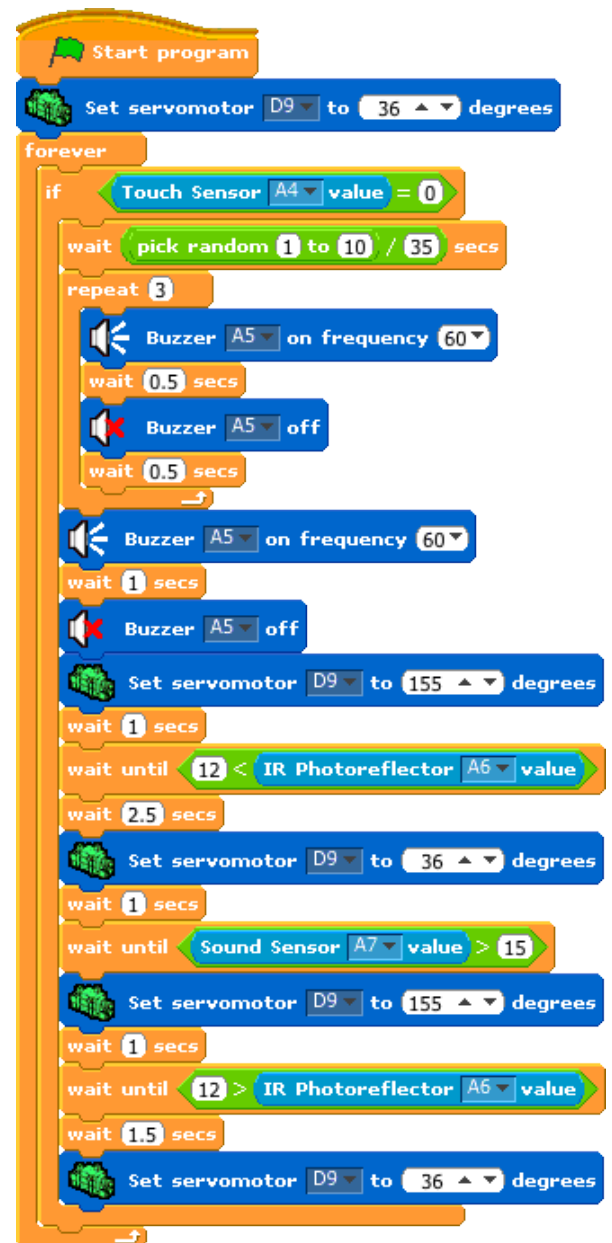
RAJZOLJ NEKEM BÁRÁNYT!

- Olvassátok el a lap másik oldalán a szöveget!
- Építsétek meg a bárányt és a ládáját!
- Programozzátok a robototokat a szövegben olvasottaknak megfelelően!

(Egy példa a robot lehetséges működésére: A bárány bégetését (buzzer ismételt ki-be kapcsolása) követően felnyílik a láda ajtaja, a bárányt be lehet helyezni. A ládába szerelt IR Photoreflexor érzékeli, hogy bent van a bárány a ládában (megnö a mért érték). Ekkor lecsukódik az ajtó. Egészen addig csukva marad, amíg meg nem kocogtatjuk a hangérzékelőt. Ekkor a hangérzékelő által mért nagyobb érték hatására kinyílik az ajtó, majd amikor az IR Photoreflexor alacsonyabb értéket mér, azaz a bárányt kint van a ládából, az ajtó becsukódik. Ez a folyamat a nyomógomb lenyomására bármikor megismételhető.)

EGY LEHETSÉGES PROGRAMJA

RAJZOLJ NEKEM BÁRÁNYT!

- Olvassátok el az alábbi részletet!

(...)egyszer, hat esztendővel ezelőtt, kényszerleszállást kellett végeznem a Szaharában. Valami eltörött a motoromban. És mivel se gépészem nem volt, se utasom, magamnak kellett neki látnom, hogy zöld ágra vergődjem valahogyan, és kijavítsam a súlyos hibát. Élet és halál kérdése volt ez számomra. Alig egy hétre való ivóvizem volt.

Ott dőltem álomra az első este a homokon, ezermérföldnyire minden lakott helytől. Elhagyatottabb voltam, mint tutaján a hajótörött az óceán közepén. Elképzelhető hát, mennyire meg-lepődtem, amikor hajnalban egy fura kis hang ébresztett föl. Azt mondta:

- Légy szíves, rajzolj nekem egy bárányt!
- Micsoda?
- Rajzolj nekem egy bárányt...

Fölugrottam, mintha villám csapott volna le mellettem. Megdörgöltem a szememet, aztán jól kimeresztettem. És egy apró emberkét láttam, egy teljességgel rendkívüli kis emberkét, amint komoly figyelemmel szemlél. (...)

(...) Ámulattól kerek szemmel néztem hát a különös tüneményt. Ne feledjük el: ezer mérföldre voltam minden lakott vidéktől. Emberkémen pedig semmi jele nem volt annak, mintha eltévedt volna, vagy halálosan fáradt, halálosan éhes, halálosan szomjas lenne, esetleg halálosan félne. Egyáltalán nem úgy festett, mint egy szerencsétlen gyerek, aki eltévedt a sivatagban, ezermérföldnyire minden lakott helytől. Mikor végre szavamra leltem, azt kérdeztem tőle:

- De hát... hogy kerülsz te ide?

Erre szelíden, és mintha valami nagyon komoly dolgot kérne, megismételte: - Légy szíves, rajzolj nekem egy bárányt...

egy kicsit kedvetlenül közöltem az emberkémmel, hogy nem tudok rajzolni.

- Annyi baj legyen - felelte. - Rajzolj nekem egy bárányt.

Minthogy bárányt soha életemben nem rajzoltam, papírra vettem neki a két rajz közül, amire egyáltalán képes voltam, az egyiket: a csukott óriáskígyót. De hogy elképedtem, mikor az emberke azt mondta rá:

- Nem! Nem! Nem elefántot akarok óriáskígyóban! Az óriáskígyó nagyon veszedelmes, az elefánt meg olyan behemót nagy. Nálam odahaza minden apró. Nekem bárányka kell. Rajzolj nekem egy bárányt.

Hát erre rajzoltam egyet.

Figyelmesen szemügyre vette, aztán:

- Nem! - mondta. - Ez már nagyon beteg. Csinálj egy másikat nekem. Rajzoltam egy másikat.

Kis barátom kedvesen, de elnézően mosolygott.

- Jó, jó... Csakhogy ez nem bárány, hanem kos. Ennek szarva van.

Megint újat rajzoltam.

Ez se volt jó neki, akárcsak az előzők.

- Nagyon öreg. Nekem olyan bárány kell, amelyik sokáig él.

Erre már kifogytam a türelemből. Mielőbb neki akartam kezdeni a motorom szétszerelésének; ráfirkáltam hát a papírra a mellékelt rajzot.

Tessék - mondtam. - Ez itt a ládája. Benne van a bárány, amit akarsz. Nagy meglepetésemre egyszerűben fölragyogott az arca.

- Ez az! Éppen így akartam! Mit gondolsz, sok fű kell ennek a báránynak?
- Miért?
- Hát mert nálam odahaza minden olyan kicsi...
- Biztosan elég lesz neki. Egészen kicsi bárány.

A rajz fölé hajolt.

- Nem is olyan kicsi... Nézd csak! Elaludt...

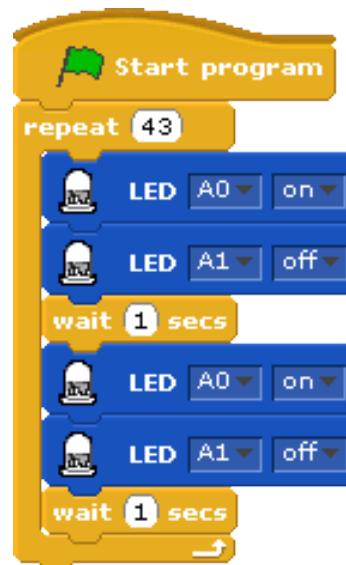
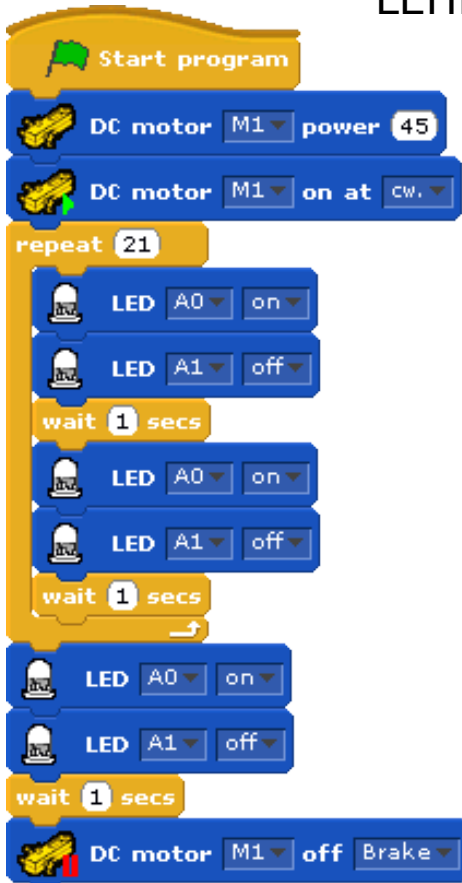
Így ismerkedtem meg a kis herceggel.

NAPLEMENTE

- Olvassátok el a lap másik oldalán a szöveget!
- Építsétek meg a negyvenháromszoros naplementés napot idéző robotot!
- Programozzátok a robototok a szövegben olvasottaknak megfelelően!

LEHETSÉGES PROGRAMJA

NAPLEMENTE

- Olvassátok el az alábbi részletet!

Így aztán, hercegecském, apránként megértettem szomorú kis életedet. Sokáig nem volt egyéb szórakozásod, mint a naplementék szelíd szépsége. Ezt az újabb részletet negyednap reggel tudtam meg, amikor azt mondtad:

- Nagyon szeretem a naplementéket. Gyerünk, nézzünk meg egy naplementét...

- De ahhoz várni kell...

- Várni? Mit?

- Hát hogy lemenjen a nap.

Először meglepetés látszott az arcodon, aztán neveltél egyet magadon.

- Folyton azt hiszem, hogy otthon vagyok! - mondtad.

Nos: mikor az Egyesült Államokban dél van, Franciaországban köztudomásúlag éppen lemegy a nap. Az embernek elég lenne egyetlen szempillantás alatt Franciaországban teremnie, hogy napnyugtát lásson. Ehhez azonban Franciaország, sajnos, túlságosan messze van. Neked viszont, a parányi bolygódon, egyéb sem kellett, mint pár lépéssel odébb húznod a székedet. S annyiszor láttad a naplementét, ahányszor csak akartad...

- Volt egy nap, amikor negyvenháromszor láttam lemenni a napot!

Kisvártatva hozzátetted:

- Tudod, az ember, ha olyan nagyon-nagyon szomorú, szereti a naplementéket...

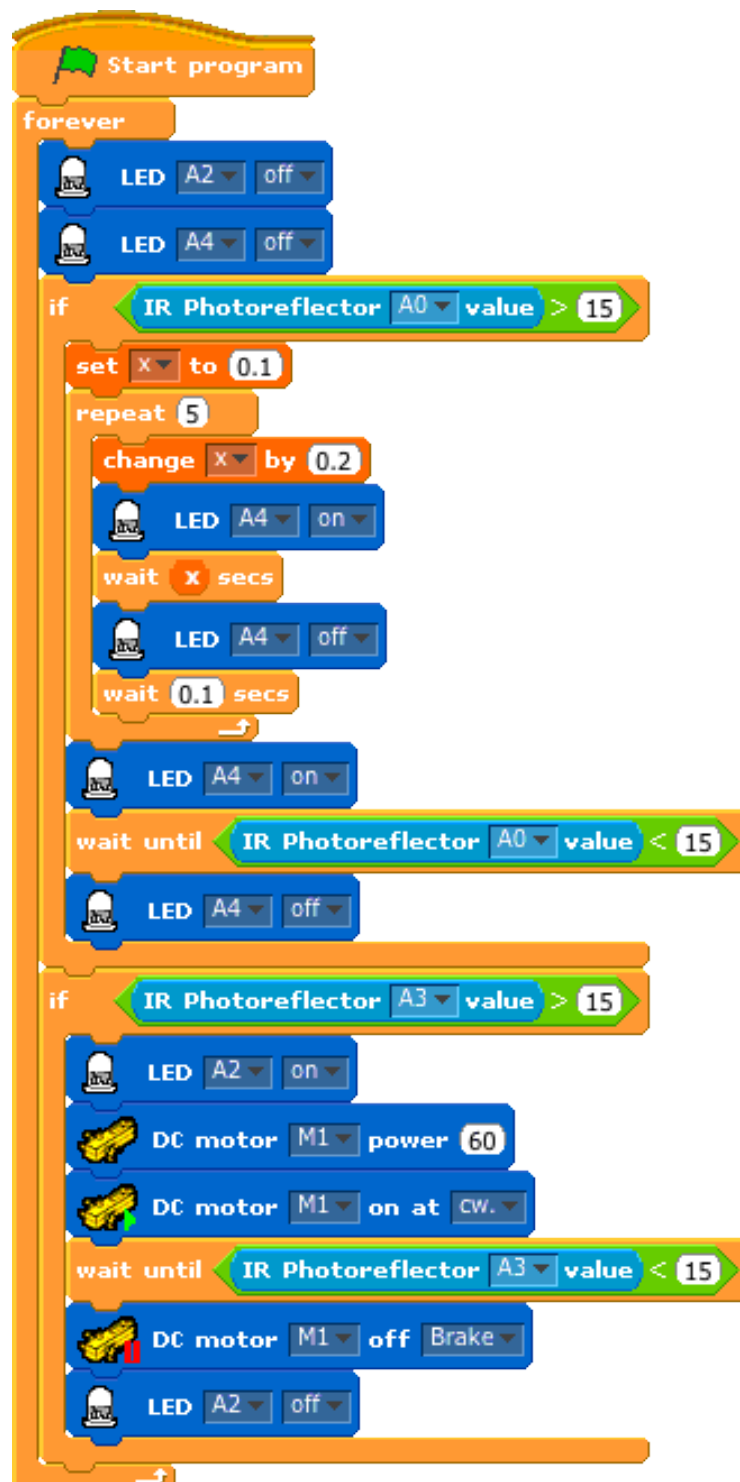
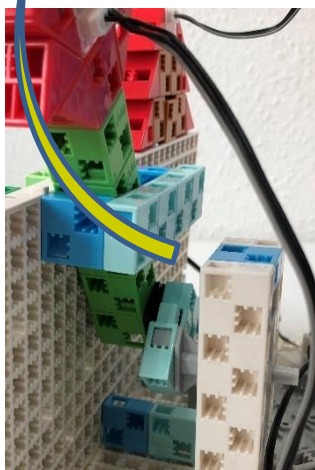
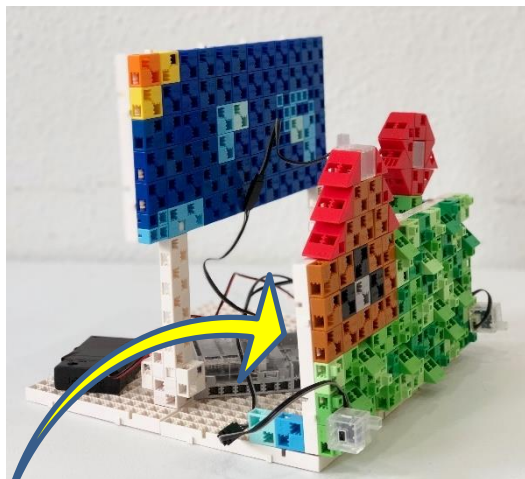
- Hát annyira szomorú voltál azon a negyvenháromszoros napon?

Erre azonban a kis herceg nem felelt.

A BOLYGÓ

- Olvassátok el a lap másik oldalán a szöveget!
- Építsétek meg bábszínház szerűen a kis herceg bolygóját a vulkánnal és a rózsával a szövegben olvasottaknak megfelelően!
- Programozzátok meg a robototokat úgy, hogy a vulkán és a rózsza reagáljon a „gondozásra”! (Pl. a vulkán világít, a rózsza lengedezik)

EGY LEHETSÉGES PROGRAMJA

A BOLYGÓ

- Olvassátok el az alábbi részletet!

- *És mire jó neked, hogy birtoklod a csillagokat?*
- *Arra, hogy gazdag legyek.*
- *És mire jó a gazdagságod?*
- *Más csillagokat is megvenni, ha történetesen talál valaki.*

„Ez körülbelül olyasformán okoskodik, mint a részegesem” - gondolta a kis herceg; de azért tovább faggatta:

- *Hogyan lehet birtokolni a csillagokat?*
- *Kinek a tulajdona? - vágott vissza zsémbesen az üzletember.*
- *Nem tudom. Senkinek.*
- *Akkor az enyéim, mert nekem jutott eszembe először a birtoklásuk.*
- *És ennyi elég is?*
- *Természetesen. Ha gyémántot lelsz, amelyik senkié: akkor a tiéd. Ha szigetre bukkansz, amelyik senkié: akkor a tiéd. Ha kitalálsz valamit, ami még senki másnak nem jutott az eszébe: szabadalmaztatod, és a tiéd. Én pedig a csillagokat birtoklom, mert előttem soha senki nem gondolt rá, hogy birtokolja őket.*
- *Hát ez igaz - mondta a kis herceg. - És mit csinálsz velük?*
- *Kezelem őket. Megszámolom, aztán újraszámolom - felelte az üzletember. - Nehéz dolog. De én komoly ember vagyok.*

(...)

„Érdekes - gondolta a kis herceg. - Sőt költői. Csak éppen komolynak nem valami komoly.”

A kis hercegnek ugyanis egészen más fogalmai voltak a komoly dolgokról, mint a felnőtteknek.

- Nekem - mondta - van egy virágom, azt naponta megöntözöm. Van három vulkánom, azokat hetente kipucolom; mert azt is kipucolom, amelyik kialudt. Sosem lehet tudni. A vulkánjaimnak is meg a virágomnak is hasznukra válik, hogy birtoklom őket. Te azonban nem vagy hasznukra a csillagoknak.

Az üzletember eltátotta a száját, de felelni egy mukkot sem tudott, a kis herceg pedig szedte a sátorfáját, és ment tovább.

„Szó, ami szó: ezek a fölnőttek fölöttebb furcsák” - gondolta útközben.

A VISSZHANG

- Olvassátok el a lap másik oldalán a szöveget!
- Építsétek meg a visszhangot adó hegye(ke)t!
- Programozzátok a robototokat a szövegben olvasottaknak megfelelően!
- Ha ügyesek vagytok, több hegyet is építhettek többszörös visszhanggal.

EGY LEHETSÉGES PROGRAMJA

A VISSZHANG

- Olvassátok el az alábbi részletet!

A kis herceg fölkapaszkodott egy hegyre. Életében nem látott még más hegyet, mint a három vulkánját, de azok éppen csak a térdéig értek. A kialudt vulkánját zsámolynak használta. „Egy ekkora hegyről - gondolta - egyetlen szempillantással látni fogom az egész bolygót meg az összes embert.” De nem látott egyebet, mint tűhegyes sziklacsúcsokat.

- Jó napot! - mondta találomra.

- Jó napot!... Jó napot!... Jó napot!... - válaszolta a visszhang.

- Ki vagy? - kérdezte a kis herceg.

- Ki vagy... ki vagy... ki vagy... - felelte a visszhang.

- Légy a barátom, olyan egyedül vagyok - mondta.

- Egyedül vagyok... egyedül vagyok... egyedül vagyok - felelte a visszhang.

„Milyen furcsa bolygó! - gondolta a kis herceg. - Milyen száraz, milyen hegyes, milyen sós.

És az embereknek nincs semmi képzelőtehetségük. Folyton csak azt szajkózzák, amit mondanak nekik... Nekem otthon volt egy virágom: mindig ő kezdte a beszélgetést...”